

[Albrechtsen]

franske initiativ til udsendelse af ministryger hilse særdeles velkomment. Det er VS' opfattelse, at Danmark burde støtte det franske initiativ, deltage i det og dermed gøre det muligt. Desværre har det radikale venstre med sin vægning ved at støtte dette indtil nu hindret, at det kunne blive iværksat.

Også USAs manipulation med verdensoffentligheden bør nævnes. USA-ambassader verden over – også her i København – har udfoldet store bestræbelser for at udsprede falske og løgnagtige påstande om forholdene i Nicaragua. Lad mig bare nævne et enkelt eksempel: hvem husker ikke, da USA for et par år siden hævdede, at man nu havde et rigtigt, vaskeægte bevis for, at Nicaragua støttede partisanerne i nabolandet El Salvador. Da man som bevis fremviste en ung nicaraguansk student, som man påstod var instruktør, afslørede den unge mand over for den forsamlede presse, at han i lang tid var blevet tortureret på det grusomste for at aflægge denne tilståelse.

Også her i Danmark har USA-ambassaden finansieret flere tvivlsomme delegationer, som er kommet hertil på nøje tilrettelagte tidspunkter for at udsprede urigtige oplysninger om forholdene.

Formålet med alt dette er selvfølgelig, at USA søger at opbygge det billede, at Nicaragua skulle være på vej ind i Østblokken, på vej til at blive en sovjetisk forpost, hvad også de borgerlige ordførere har kørt på. Noget sådant har intet – absolut intet – på sig. Nicaragua har hele tiden først og fremmest måttet stole på sine egne kræfter, og der er ingen som helst tvivl om, at Nicaragua vil udvikle sig til et frit og selvstændigt land, der selv vil forme sin fremtid. Det er også netop det, USA forsøger at hindre. USA er bange for, at Nicaragua eksempel skal blive fulgt, at f.eks. El Salvador også snart vil kaste det USA-støttede diktatur på porten.

Det, USA nemlig først og fremmest frygter, er, at Nicaragua beviser, at det er muligt i et latinamerikansk land at frigøre sig fra USAs dominans, at smide det reaktionære militærstyre ud og i stedet igangsætte en udvikling i økonomien til gavn for de mange millioner fattige, men unægtelig ikke til gavn for de store amerikanske selskaber, som så længe har kunnet udbytte området.

Udenrigsministeren var i sit indlæg inde på de bestræbelser, der i Nicaragua er gjort

for at bedre situationen for befolkningens brede lag, bl.a. på uddannelsesområdet, i sundhedssektoren, gennem jordreformer osv. Det er netop en sådan indsats, der kan sikre grundlaget for demokratiske tilstande i området, udryddelsen af analfabetismen og nedbrydelsen af godsejernes privilegier samt sikre folkesundheden og fødevarerforsyningen. Det er en sådan indsats, der kan skabe en reel basis for demokrati og forhåbentlig også på længere sigt for demokratisk socialisme. Det er kun en sådan indsats, der kan skabe fred i Mellemamerika. Så længe de latinamerikanske samfund består af USA-støttede overklasser, militær, godsejere og borgerskab på den ene side og millioner af fattige på den anden side, så længe bliver der ikke fred, så længe vil de utallige overgreb på menneskerettighederne fortsætte, og lige så længe vil det være nødvendigt for befolkningen at organisere den nødvendige modstand.

Derfor er det også helt centralt, at Danmark ud over f.eks. at tilkendegive sin klare afstandtagen fra mineringerne og sin støtte til bl.a. Contadorgruppens fredsinitiativer også yder et konkret økonomisk bidrag til genopbygningen og udviklingen i Nicaragua. Jeg vil vende tilbage til dette, men først en bemærkning om udenrigsministerens – og det bliver altså også om hr. Arentofts – udtalelser om situationen i Grenada. Disse udtalelser var ikke heldige. Der savnes helt en klar fordømmelse af invasionen, og når hr. Arentoft kræver, at vi andre tager afstand fra invasionen i Afghanistan endnu en gang, så gør vi det da gerne, men det er mærkeligt, at hr. Arentoft så i sin argumentation faktisk ender med at undskylde invasionen i Grenada. Det er en lidt besynderlig form, hr. Arentoft lægger frem.

I udenrigsministerens bemærkninger lå også, at interimstyret fungerede tilfredsstillende. Det var også en meget uheldig bemærkning. Bl.a. kan det nævnes, at genopbygningen af sundhedsvæsenet, elforsyningen og vejene i Grenada i dag slet ikke fungerer, og at den lovede amerikanske bistand tilsyneladende udebliver. Det har også vist sig, at den ny lufthavn, som man påstod cubanerne opførte til militære formål, er indrettet til civile formål, og man tager sig endda den frihed at ville indvie lufthavnen på årsdagen for den amerikanske invasion. Som et kuriosum kan nævnes, at den eneste af de ødelag-